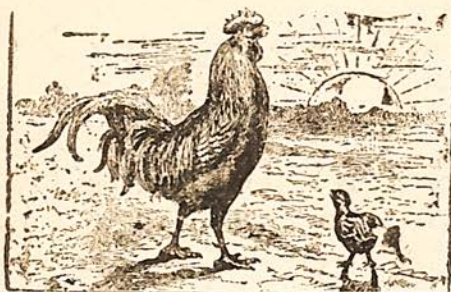

Пиленцето от страх потреперало, но все пак записяло држко: -

— От тебе да бягам по-далече! — и припнало към реката.

Там се кжпели и гуркали патици.

— Това и аз умея, — казало пиленцето и скочило вжв водата, но като измокрило перушината си, едвам изплавало на брега, изтжрсило се и се припекло на слжнцето.

— Ето и слжнчице, — казало то.

Като поизсжхнало малко, то поискало да се вжрне при майка си, но пак горделиво минало край другите птици.

— Аз мислех, че са те изяли плжхове, — казал му петела, като рил в пясжка.

— Не могат така лесно да ме хванат, — казало обидено пилето и пропжлзяло под крилото на майка си.

При все това, и тука още не се успокоило, измжкнало глава навжн, изпискало:

— Скоро аз ще бжда господар на птичия двор, татко!

Петлю го погледнал и нищо му не отговорил, само се усмихнал лукаво.

А пиленцето било твжрде смешно, малко, измокрено, кално, само пясжк и кал. . .

Превел Огнянчо

